

6—7 Mill. Kr., men deraf er kun bevilget 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Resultatet maa, som jeg har sagt, derfor blive, at Bevillingshaverne tvinges til at gøre store og dyre Laan. Jeg kalder en saadan Forretningsgang en meget daarlig Finanspolitik. Samtidig med, at man har indskrænket dette Beløb til Halvdelen af, hvad Lovens hjemler, har man endogsaa forhøjet Beløbet til Københavns Personbanegaard, deri indbefattet Boulevardbanen, fra 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til 2 $\frac{3}{4}$ Million. Det staar for mig som rent Københavneri. Jeg skal samtidig udtale min Beklagelse af en Nedsættelse paa § 23, en Udsættelse af Fyranlægget paa Hals Barre. Jeg skal tilføje, at jeg trods de Betæneligheder, jeg har, og som altsaa ere af ret saglig Natur, anerkender Folketingets Hovedindflydelse paa Finansloven. Jeg tiltræder Konklusionen, men ikke Præmisserne fra de i Betænkningen først anførte Mindretals Side og stemmer for Forslaget, som det foreligger.

Maa jeg til Slut sige, at der paa § 19 findes Forslag om 34,000 Kr. til Aalborg tekniske Skole. Hele Udgiften er anslaaet til 87,000 Kr.; men jeg haaber, at man med Hensyn til det Beløb, der yderligere vil blive Brug for til denne Skole, der udfolder en overordentlig velsignelsesrig Virksomhed, vil kunne gøre Regning paa den sædvanlige Imødekommen, hvis man kommer igen.

Paa § 26 er der foreslaaet en aarlig Hædersgave til Claus Johannsen i Vaarst. Det glæder mig overordentlig. Claus Johannsen har gjort et overordentligt stort og veltjent Arbejde for Afholdssagen; han har jo for øvrigt i sin Tid været Medlem af dette Ting. Jeg haaber ogsaa, at det her givne Eksempel maa kunne bidrage noget til at svække de stærke Røster, der raabe paa Tvangsforanstaltninger og store Bøder lige overfor Drikkeriet. Jeg tror, at den Vej, vi skulle ind paa, er den, som Johannsen har arbejdet paa i 30 Aar. Jeg takker derfor for denne Bevilling.

J. Pedersen: Under tredie Behandling af Finanslovsforslaget i Folketinget og første Behandling her i Tinget blev der fra forskellige Sider gjort Forsøg paa at fremkalde noget større Klarhed over Regeringens Forhold til de i Fjor Sommer vedtagne Forsvarslove. At der var foretaget en Svingning fra Regeringens Side var klart nok, men Konsekvenserne af den vare ikke ganske klare, og det lykkedes efter min Opfattelse heller ikke under disse

Forhandlinger at naa fuld Klarhed. Thi vel udtalte den højtærede Konseilspræsident, at Regeringen vilde holde de bestaaende Love, altsaa ogsaa Forsvarslovene, men da Spørgsmaalet blev, om den ogsaa vilde tage Konsekvenserne deraf og forlange de Bevillinger, der vare nødvendige, for at Lovene kunde føres ud i Livet indenfor det Tidsrum, der forudsættes i dem, saa svarede den højtærede Konseilspræsident ikke. Siden denne Forhandling fandt Sted, har den højtærede Konseilspræsident været i Aarhus og har talt til sine politiske Meningsfæller og socialdemokratiske Venner. Jeg maa vel nok bruge Ordet „Venner“, selv om det maaske ikke skal tages i den allervarmeste Betydning. Fra dette Møde foreligger der en Meddelelse i Bladene. Nu skal jeg gerne erkende, at det i Almindelighed ikke vil være heldigt at inddrage Udtalelser, der ere faldne udenfor Rigsdagen, i vore Forhandlinger, særlig ikke efter Avisreferater, men jeg tror, at der gives Undtagelser, og jeg vil derfor med den højtærede Formands Tilladelse gøre opmærksom paa en Passus i denne Udtalelse, som den højtærede Konseilspræsident fremkom med. Jeg tør vel gaa ud fra, at Referatet er rigtigt, thi det findes ikke alene saaledes i Regeringspartiets Hovedorgan, hvad jeg ikke vilde anse for nogen Sikkerhed for, at det var rigtigt, men det findes ordlydende ens fra Ritzaus Bureau. Jeg antager derfor, at Referatet maa betragtes som officielt. Den højtærede Konseilspræsident gjorde blandt andet opmærksom paa, at efter de Erfaringer, Regeringen har gjort paa de høje Steder, hvor dens Medlemmer nu befinde sig, har Regeringen kun faaet bekræftet sin gamle Opfattelse, at det var finansielt uforvarligt og i det hele taget uhensigtsmæssigt at anvende en Trediedel af Statens Indtægter til militære Foranstaltninger. Hvad det er for Erfaringer, den højtærede Regerings Medlemmer have gjort, efter at de ere bleve Ministre, ved jeg ikke. Der har været hentydet dertil nogle Gange tidligere, men jeg har ikke set anden Forklaring end den, som viser tilbage til, hvad der har været udtalt før, at der er nogle Vanskeligheder for store Krigsskibe ved at gaa gennem Store Bælt. Det blev sagt under Forsvarsforhandlingen i Fjor. Store Bælt var ikke dybt nok, og da det blev oplyst fra sømiliter Side, at der ikke var noget i Vejen med Dybden, saa rettede man det til, at det ikke var bredt nok. Jeg har ikke hørt nogen anden Forklaring af